

PÅSKEN GJENNOM ULIKE ØYNE

I dette opplegget blir deltakerne kjent med påskefortellingen gjennom noen sentrale personer fra fortellingen. Peter, Pilatus, Maria Magdalena og Tomas forteller om sine opplevelser, og sammen gir det et ganske godt bilde av påskedagene.

Ledere: Fire ledere til å spille de ulike bibelpersonene, og en leder for hver gruppe som skal gå fra stasjon til stasjon.

Tidsbruk: 45-60 minutter.

Utstyr: Utkledningsutstyr til Peter, Pilatus, Maria Magdalena og Tomas. Stearinlys til å lyse opp på vandringen.

Antall: 5-100

Mål: Deltakerne skal bli kjent med bibelske personer og identifisere seg med dem.

Rom: Ett stort eller flere rom, slik at deltakerne kan møte ulike bibelske personer på ulike steder.

MØTE MED ULIKE PERSONER

Fordel de fire bibelske personene på fire ledere som skal kle seg ut som den bibelske personen og fremføre teksten. La gjerne lederne jobbe med tekstene og gjøre dem til sine. Det er ikke så avgjørende at de forteller nøyaktig det samme som er skrevet i teksten, det viktigste er at de forteller levende og uten manus. Lag til ulike stasjoner, gjerne i et mørkt rom hvor et stearinlys eller lignende kan lyse opp lederne som skal være skuespillere. Bruk gjerne kirkerommet.

Gå med samtlige deltakere, eller del dem opp i mindre grupper. Gå til alle stasjonene og hør de ulike fortellingene. Når man har hørt ferdig, går man inn i rommet der man skal ha resten av samlingen. Man kan også bruke midten av rommet som man har brukt til bibelvandring.

Peter

Jeg heter Peter. Egentlig er jeg ingen taler. Jeg er bare en helt vanlig fisker fra Genesaretsjøen. Jeg har brukt tusenvis av netter ute i båten med garnene og den sleipe fisken. Jeg har vært ute i båten både i storm og på blikkstilte sommernetter. Men da Jesus kom til båten min og spurte om jeg ville følge han, virket alt dette plutselig helt uviktig. Jeg ville bare være sammen med han. Jeg ble del av en gjeng, en slags familie på tjue mennesker, som alltid var sammen med Jesus. Det var de beste årene i livet mitt. Jeg var så vanvittig glad i Jesus og jeg ville gjøre alt som han ba meg om å gjøre. Så, plutselig, begynte Jesus å snakke om at han skulle dø. Det var helt forferdelig! Hvordan kunne han si noe sånt? Vi kunne ikke la Jesus dø! Jeg lovte Jesus at jeg aldri skulle svikte han.

I dagene i påsken ble alt forandret. Lyset og gleden som hadde fulgt oss disse årene, forsvant. Jesus snakket om at en av oss i gjengen hans skulle få han utlevert til romerne. Så ble Jesus tatt til fange, og jeg ble utrolig redd. Plutselig turte jeg ingenting av det jeg hadde lovet å gjøre for Jesus. Jeg fulgte etter soldatene og Jesus på avstand for å se hva som skjedde, og inne hos Pilatus skjedde det verste. Noen kjente meg igjen som en av vennene til Jesus. Jeg ble livredd, og jeg nektet. Når Jesus trengte meg, sa jeg at jeg ikke kjente han. Jeg har aldri kjent meg så liten, dum og svak som akkurat da.

Pilatus

Jeg heter Pilatus. Keiseren i Roma sendte meg til Jerusalem for å styre området. Det er en slitsom jobb, for folket her misliker romerne. Det kryr av opprørere og bråkmakere som bare vil ødelegge. Men jeg bestemmer over tusenvis av soldater med rustninger, sverd og hester, og jeg er ikke redd for å straffe de som lager bråk. De verste pøblene korsfester vi.

Men Jesus var ingen bråkmaker. Da anklagerne førte han fram for meg, så jeg at han var annerledes. Han hadde ikke ville øyne eller sterke armer. Han ropte ikke og var ikke frekk. Han snakket med rolig stemme og møtte blikket mitt. Skulle jeg dømme han til døden? Jeg skjønnte med en gang at denne mannen var uskyldig. Jeg ville ikke ha noe med dommen mot han å gjøre. Hvem vil være skyld i at et uskyldig menneske blir fengslet eller drept? Samtidig hadde jeg heller ikke lyst til å bli upopulær. Derfor kom jeg på en idé. Det var alltid sånn at en fange ble satt fri i påsken. Jeg fant fram den verste pøbelen vi hadde i fengslet, Barabbas. Han ble ført fram for folkemengden og så spurte jeg han: Vil dere ha Barabbas eller Jesus fri? Jeg kommer aldri til å glemme hva som skjedde da, og jeg kan fortsatt ikke fatte det. Folket ropte: Barabbas! Barabbas! Barabbas! Jeg turte ikke annet enn å sette røveren Barabbas fri og dømme Jesus til korsfestelse.

Maria Magdalena

Jeg heter Maria. Jeg fulgte Jesus i tre år. Jeg så blinde få synet igjen, jeg så Jesus gjøre en matpakke til nok mat til 5000 mennesker og jeg så hvordan andre mennesker ble helt forandret gjennom å møte han. Jeg fikk med meg alt dette, men alltid var jeg litt i bakgrunnen. Det var mennene som tok de fremste plassene. De tolv disiplene stod som regel tettest på Jesus. Peter og Johannes var de aller nærmeste.

Men da alt det forferdelige skjedde i påsken, flyktet alle mennene. Jeg tror de var redde for å bli stemplet som opprørere og bli korsfestet de også. Men vi kvinnene var ikke redd for soldatene. De så ikke på oss som noen trussel. Så da Jesus ble korsfestet, var jeg der. Jeg stod ved korset sammen med noen andre kvinner. Jeg var med på å ta han ned fra korset og legge han i hulegraven.

På søndagen skulle jeg gå til graven for å vaske og stelle den døde kroppen. Jeg sov ingenting den natten, og jeg gikk hjemmefra idet det begynte å lysne. Da jeg kom fram, så jeg at steinen var veltet bort. Hva hadde skjedd? Jeg ble redd! Hadde noen stjålet den døde kroppen? Jeg løp til Peter og Johannes for å fortelle det, og jeg fikk dem med til graven. De så at graven var tom, og så gikk de. Da de hadde dratt, stod jeg alene igjen. Da var plutselig Jesus der. Det var helt utrolig! Jeg så han, jeg snakket med han, jeg visste at det var han! Og noe av det rareste var: Jeg som alltid hadde fulgt Jesus bak alle de mannlige disiplene, var den første som fikk møte han etter oppstandelsen!

Tomas

Jeg heter Tomas. Jeg var en av disiplene til Jesus, en av de tolv som fulgte Jesus rundt i tre år. I tida da jeg fulgte etter Jesus, gjorde han mange utrolige ting. Han gjorde vann til vin, gjorde syke friske og han gikk til og med på vannet! Jeg så det med mine egne øyne. Men da Jesus ble korsfestet, falt alt sammen. Jeg hadde dratt fra familien og venner for å følge han. Nå skjønnte jeg plutselig at jeg hadde kastet bort tre år av livet.

Men etter noen dager skjedde noe sprøtt. De andre disiplene sa at de hadde møtt han. Trodde de på spøkelses? De var helt seriøse når de fortalte det, men hva skulle jeg tro? Kanskje hadde de bare drømt? Så de syner? Jeg sa til dem: «Jeg kan ikke tro hvis jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og kjenne på sårene hans». En kveld var vi sammen bare for å snakke gjennom alt som hadde skjedd. Jeg stilte mange spørsmål, prøvde å finne ut om det de fortalte var sant. Da, helt plutselig, sto Jesus der. Han sa jeg skulle komme med fingeren og kjenne på sårene hans. Jeg kjente på hendene hans, på det størknede blodet, på føttene og på magen der de hadde stukket inn et spyd. Jeg kunne ikke tro at det var han, og samtidig var alt helt virkelig. Han var levende igjen!

VELG EN PERSON

Etter vandringen møtes alle deltakerne i samme rom. Definer en plassering i rommet for hver av de bibelske personene, for eksempel et hjørne for hver av Peter, Pilatus, Maria Magdalena og Tomas. Deltakerne skal nå velge hvem av de bibelske personene som de gjerne ville blitt bedre kjent med. Når alle deltakerne har valgt en plassering, setter deltakerne seg ned og snakker om hva mer de gjerne skulle visst om personen. Dersom deltakerne er for mange til å jobbe sammen i gruppe, kan lederen av øvelsen i stedet be noen fra hver gruppe om å fortelle om sitt valg:

- Hvorfor valgte du denne personen?
- Hva ble du nysgjerrig på?

Dersom de fire skuespillerne opplever at de kan mestre det, kan de møte hver sin gruppe for videre samtale. Alternativt kan dere høre fra hver gruppe i plenum og besvare de spørsmålene som er mulige å besvare utfra tekster i Bibelen.

OPPSUMMERING

Hold en kort oppsummering med noen av disse poengene:

- Menneskene i Bibelen var ganske like oss. Slik vi tror, tviler og stiller spørsmål, gjorde de det samme.
- Fortellingene om Jesus ble først spredt nettopp på denne måten: Enkeltmennesker og grupper fortalte om det de hadde opplevd sammen med Jesus. Etter hvert ble fortellingene samlet, og slik fikk vi den Bibelen som vi kan lese i dag.
- Å møte en bibeltekst er litt som å møte en person. Vi kan komme med spørsmål til teksten, og vi kan finne svar på spørsmålene.